

Vi har sagt, at pasningsgarantien skal lægges ud til kommunerne, og at det skal være deres mulighed at sørge for en garanti, men vi er enige i, at der er flere kommuner, der mener, at det er et erhvervspolitisk tiltag at sørge for en pasningsgaranti. Vi har ingen problemer med, at det ligger hos kommunerne, og jeg kan da sige, at vi i min egen hjemkommune har indført en pasningsgaranti med konservativ deltagelse.

Jeg skal sige, at vi ikke kan støtte SF's dagsorden, og med hensyn til De Radikale – jeg undskylder; det var regeringens dagsorden – må jeg jo konstatere, at Socialdemokratiet har sat sig solidt på børne- og familiepolitikken.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Nu har hr. Bendt Bendtsen jo nærmest tryglet os om at give ham noget modspil, så derfor vil jeg da prøve at tage lidt af det op.

Hr. Bendt Bendtsen var inde på, at han mente, at de andre ordførere havde nævnt, at forældreansvaret skulle være det offentliges. Nu har jeg ikke hørt alle de andre ordførere – jeg har ikke haft min ordførertale endnu – men jeg ved, at det, jeg har sagt indtil videre, ikke er gået ud på, at det skulle være det offentlige, der skulle have forældreansvaret. Nej, det vi snakker om, er, at det offentlige har et ansvar. Naturligvis er det korrekt, at forældrene har hovedansvaret som primære personer for de børn, de har. Så det har hr. Bendt Bendtsen altså misforstået.

Jeg vil gerne endnu en gang spørge hr. Bendt Bendtsen om de dér orlovsordninger: Er det ikke rigtigt, at De Konservative faktisk var imod de orlovsordninger, der blev indført for forældre? Nu kan jeg så forstå, at de er sammen med Venstre om at køre Venstres ideologi igennem via denne dagsorden. Det er jo også interessant.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Selvfølgelig skal samfundet også have ansvar for børn og børneopdragelse i det hele taget, men når vi taler om, at det offentlige skal passe børnene fra morgen til aften, og mange steder diskuterer man endog, om der skal være daginstitution om natten, så er det, jeg må sige, at så har vi snart kun sovesalene tilbage, og så nærmer vi os det, jeg kalder omklamring. Men vi er helt enige, og jeg er da glad for, at vi i dag har haft så meget debat om ansvaret, som tilfældet er.

Vedrørende orlovsordningerne og den borgerlige regering må jeg sige til hr. Bruno Jerup, at orlovsordningerne blev indført under en borgerlig regering. Vi mener bare, at der skal være krav om genbesættelse, og så kunne vi tage hele diskussionen om sygeplejerskerne og sygehuse- ne. Det mener jeg ikke er nødvendigt.

Tom Behnke (FP):

Tak til SF for muligheden for en debat i dag om spørgsmålet: Hvilke initiativer påtænker regeringen at sætte i værk med henblik på at sikre en langsigtet og sammenhængende børne- og familiepolitik?

For det første er vi jo nødt til at se kendsgerningerne i øjnene. Hvis det spørgsmål skal besvares, må man tage udgangspunkt i, at det kræver et opgør med hele den bedrevendende socialdemokratiske samfundsmodel, som vi efterhånden har fået.

Det, der er væsentligt, er, at vi indser, at det er vigtigt, at man kæmper imod hele den socialdemokratiske sovs, som vi efterhånden alle sammen er sølet godt ind i.

Først stjæler regeringen alle pengene fra skatteyderne. Og skatteydere er i denne her sammenhæng jo også børnefamilierne, som faktisk udgør den største part. Så kommer regeringen og ynker skatteyderne og fortæller så skatteyderne, at man har virkelig ondt af dem, og derefter giver man dem nogle tilbud for ligesom at afbøde konsekvenserne af det meget høje skattetryk.

Der er forskellige daginstitutionstilbud med nogle kæmpestore rabatter. Og de daginstitutionstilbud er jo blevet nødvendige, fordi begge forældre netop er tvunget til at være på arbejdsmarkedet for overhovedet at have råd til at leve, når først man har betalt de tårnhøje skatter. Der er også orlovsordninger, der er børnechecken, som kunne være et lille plaster på såret, osv., osv.

Pludselig kommer vi i en situation, hvor ingen kan huske den tid, hvor man kunne klare sig selv uden alle de her tilbud og tilskud – en tid, hvor man havde sin løn for sig selv uden det store skattetryk. Dengang havde man det egentlig bedre, man havde det egentlig meget bedre, for dengang var der valgfrihed, og det er der ikke i dag. Hvis ikke man passer ind i den socialdemokratiske model, er der ingen muligheder for velfærd.

Regeringen har desværre udviklet en velfærdsstat – med streg under stat – og dermed